

אוניית-פחם הגיעה לארץ וחזרה כלעומת שבאה - חברת-החשמל סירבה לקבל את הפחם - מה מסתתר

מאחורי העיסקה המוזרה, שבה נמכרה סחורה ביטחונית תמורת פחם פגום

בית, של הסוכנות, של מיפעלי תעשייה ישראלים בתחומים שמחלקאות

מיקומה ומעמדה ביבשת כבר גרמו לזרימת מידע רב על מעורבות קולומביה במעשים שהשתיקה יפה להם. דיווחי-דיווח מחתרתיים טוענים, שקולומביה היא שער למעבר נשק, סחורות וכוח-אדם למחצרות

ככל רחבי היבשת. בקרב חוגי שמאל בפאריס הוחזה כבר זמן רב הרעיה, שקולומביה מהווה צומת-דרכים למעבר נשק וסחורות לאיראן,

שולי החדשות רווח השבוע על אוניית-פחם מקולומביה, שלא הותר לה לפרוק את מיטענה ליד תחנת-הכוח בחדרה. ספק אם הישראלי הטרוד בענייני יוסי-גילה עניין באניה המסתורית שהגיעה לחופי-ארץ מיד אחרי ראש-השנה. אך גם אילו ביקש לדעת במה המדובר הוא לא היה יכול לקבל מידע מלא. מה שפורסם היה מקוטע ולא ברור.

מאחורי הדיווחים הסתומים על הפחם הפגום מדרום-אמריקה מסתתר סיפור פנטסטי על מעשי ישראל כיבשת דרום-אמריקה על מחליו של שר אחד, רוכנן, שרה-אזר צחק

עיסקה שחורה כפחם

ממדינות שאינן מעוניינות שידעו על קישוריהן עם מיטעני הרצחני של האיית-אללה.

מודעי, לשעבר שרה-אזר; על-מילחמות-יהודים בקולומביה ובארץ בין משרד-האנרגיה וחברת-החשמל;

מה שנים מעוניינת התעשייה הישראלית להגדיל את מכירותיה לקולומביה, בעיקר מתוך הנחה שווה השער לכל היבשת, ומה שייקלט שם ימצא אחר-כך שוקים במדינות דרום-אמריקאיות אחרות.

חלק ניכר מהיצוא של ישראל הוא של מוצרי תעשייה לגוניה השונים. ברור שציגי תעשייה רצו למכור את מה שבמקומם לדרום-אמריקאים. גם הקולומביים רצו למכור לישראל מתוצרתם והציעו פחם. הצעה זו הופנתה לשגריר הישראלי הקודם שם. הד"ר אליהו ברק.

קוראי העולם הזה לא יכלו להיות מופתעים מכך שהפחם לא נפרק בחדרה.

כ"ב ביולי השנה פורסמה במדור תשקיף הידיעה כי עיסקת פחם מקולומביה, שעליה חתם שרה-אזר, יצחק מודעי, מעוררת דאגה וחששות בארץ (ראה גלופה), מפני שבפחם שבו מדובר טרם נעשה שימוש תעשייתי. קצת פחות מחודש אחרי-כך, כ"ב באוגוסט, פורסמה שוב בתשקיף ידיעה קצרה,

תחת הכותרת "עסקים בקולומביה" נאמר בה: "חברות ומתווכים מישראל העמיקו את קשרי המיסחר עם ממש" לתת-המדינה". אילו עסקים? מדוע בקולומביה? איך זה מתקשר לעיסקת-הפחם הכושית?

בדרך לטהרן

קולומביה נמצאת בצפונה של דרום-אמריקה. יש בה מיטעני נשאותי דמוקרטי יציב. היא פרו מערבית ויש לה קשרים רבים עם ארצות-הברית, והתפרסמה בשיחות הפעולה שלה עם אף-בי-איי. לא רק בחיסול סוחרים-ממין קולומביים כ"ב רים.

בנוגוטה, בירת קולומביה, יש קהילת יהודית גדולה ועשירה. ראשיה מקורבים לשלטון ולאנשים הנכונים כמימסד. יש שם גם נציגות ישראלית מכוונת. שגרירות ונציגים של המג

בנמל אל מיטעני איכסון-הפחם. רק בתחנת-כוח זו משתמשת חברת-החשמל בפחם ולא במוזט, ובכך היא מוזילה את ייצור החשמל בתחנה ב-30 אחוז.

הקשר הקולומבי' מבט מהים אל תחנת-הכוח מאור דויד בחדרה ומזח-הפחם. המוביל מאונייה העוגנת

יחסי-מיסחר עם קולומביה. לכן, לדעי, תהיה חשיבות רבה לעיסקה כל-שהיא.

זה היה בתחילת שנת 1984.

בשלב זה היה ברור שאם הישראלים רוצים שהעיסקה תתבצע, התנאי היחיד לכך הוא עיסקת בארט: חילוף-פיסחורות. לקולומביה יש הרבה מה להציע, בעיקר בסחורות חקלאיות: החל בקפה, סוכר, קקאו וכווננה. במישרד-האוצר בארץ החלו מחפשים קניינים שיהיו מוכנים להיכנס לעיסקת-הבארטר הע"נ קתית הזאת, בסדר-גודל של 200 מיל-יון דולר.

לבוגוטה הגיעו ישראלים שגילו עניין בעיסקת-הבארטר. כמה מהם הסתובבו בכירת קולומביה בחודש מרס האחרון וקיוו להיכנס לתמונה. בתוך כמה ימים התברר להם שבאו מאוחר

שאל את עצמו שאלות אלה בטרם נפל הפור. המחולל התגלה אחר-כך.

כיבודים למקורבים

ערב הבחירות לכנסת, בחודש יולי, הופיע בנוגוטה שרה-אזר גיה, יצחק מודעי. חיים אהרון כבר לא היה שם. אין זו הפעם הראשונה שמודעי מעורב אישית בחתימת חוזים להספקת אנרגיה בין ישראל וגורמים שונים בעולם. בעבר היו נסיעות אלה של מודעי עילה להאשמות-שווא שונות ומשונות נגדו, שלא נחקרו ולא נחשפו מעולם.

מודעי יצא לחתום על הסכם בראשי-יתבות לעיסקת הפחם בשם החברה הלאומית להובלת פחם. אחת החברות הבלתי-יעילות שהקים שרה-אזר היה כדי לחזק את מישרדו על חשבון חברת-החשמל. עיסקי הפחם

מדי: בעודם מנהלים משאומתן, נח"תמה עיסקת בארט על פחם.

הפחם גרם לסערת-דוחות בין הישראליים והיהודים במקום ולא במיקרה. יהודי מקומי, מראשי הקהילה, סלומון קאסי, הוא בעל הויתנות על מירכזי הפחם בצפון-מזרח קר לומביה. הוא גם שולט על ענף הכתונה ומסרת-תקרים. כאלקיל ופולכית וחרל קומאר-שליאזורה, ירש ההון והקשרים מאביו, והיום ניתן לפגוש בו בקו בנוגוטה-מיאמי. הוא היה מקורב מאוד לחיים אהרון ולחלק מראשי הקהילה. אחרים בקהילה מתעבים אותו. הישראלים בקולומביה, בעיקר אותם שהפסידו מעיסקת-הבארטר, שונאים אותו וטוענים

האם וקוקה ישראל לפחם זה? האם הוא הפחם המתאים לרשימות הספצי-פיות הישראליות? ברור שאיש לא